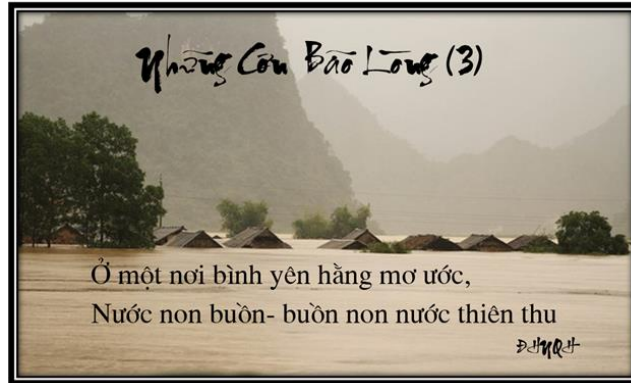

Cơn Bão Lòng (3)

Biết lấy gì gửi người không quen biết
Bên kia bờ muôn khốn khó, đau thương
Tiếng cầu kinh nghẹn lời buồn khôn xiết
Nơi phương người, tiếng mõ vọng cố hương

Đại dương xanh, chia khoảng trời cách biệt
Biển không còn con sóng vỗ nhẹ ru
Ôm chân người, nhật từng chiếc lá thu
Sao bội bạc theo bão về tang tóc

Gió, trăng ơi còn thương hồn thảo mộc
Thức cùng tôi nghe than ngán thở dài
Ngày tôi đi cỏ mượt từng con dốc
Xuống chân đèo, thả chiếc nón ngang vai

Nay cơn bão ủa tràn xóm làng cũ
Bùn lầy chôn thân gầy guộc hắt hiu
Những phận đời thả trôi cùng nước lũ
Nhiệm màu nào san sỏi nổi buồn thiu

Trần gian tôi có sầu thương nghiệt ngã
Non nước em có dải đất cõi cần
Ngày tôi đi Ngũ Hành Sơn buồn bã
Chắc gì buồn bằng mắt mát hôm nay

Em còn tôi sười ẩm đôi bàn tay
Dù biển trời có oan khiên, phần nộ
Hãy cất giữ những ước mơ rạn vỡ
Cố dìu nhau qua vực thẳm ngày mai

Đông Hải Nguyễn Quốc Hùng
Ottawa 16/11/2020